

‘Dit is belangrijker dan voetbal’

► Voetballer Matthijs Pastoor zet zich in voor kinderen met autisme

SCHEERWOLDE - Zo'n zes keer in het jaar moet v.v. Scheerwolde het stellen zonder Matthijs Pastoor. De 29-jarige aanvaller reist dan als begeleider van een groepje kinderen met autisme af naar Ameland om ze een mooi weekend te bezorgen. ‘De trainer weet ervan’, vertelt Pastoor. ‘Leuk vindt hij het niet, maar hij zegt ook; dit is belangrijker dan voetbal.’

Ruud Scheper

Nu een paar jaar geleden kwam Pastoor in contact met de oprichters van Wadrust. ‘Wadrust biedt logeren en ambulante begeleiding aan. Het logeren is vaak op Ameland en sinds kort ook op Lauwersoog’, legt Pastoor, in het dagelijks leven docent in het basisonderwijs, uit. Hij was meteen enthousiast. ‘We doen verschillende activiteiten met de kinderen. Doordat je met twee begeleiders zit op vier kinderen, kun je ze ook echt persoonlijke aandacht bieden.’

Hij geniet intens van die weekenden. ‘Het zijn kinderen met autisme of ADHD. We proberen ze

nieuwe impulsen en prikkels te geven tijdens zo'n weekend en ze nieuwe ervaringen op te laten doen, zoals paardrijden of gewoon door met hen het strand op te gaan. Als je ze dan ziet hoe ze groeien in een paar dagen en hoe ze leren van elkaar. Dat is gewoon geweldig. En de dankbaarheid die je ervoor terugkrijgt is dat ook. Daar doe je het voor.’

Het brengt zijn trainer, Siemen Pit, wel in een lastig parket. Echt groot is de selectie van Scheerwolde met dertien of veertien spelers niet te noemen. Valt er naast Pastoor nog iemand tijdens zo'n weekend weg, dan houdt de oefenmeester nauwelijks genoeg mannen over om

Matthijs Pastoor

Ellinor Hellemans ©

Matthijs Pastoor.

Ellinor Hellemans ©

mee op pad te gaan. Dat is wel eens lastig, bekend de aanvaller. ‘Maar we hebben daar goed over gesproken. Voorafgaand aan het seizoen meld ik welke weekenden ik mis en de trainer gaat daar mee akkoord. Dit is belangrijker dan voetbal, dat vindt hij ook. We spelen ook geen hoofdklasse hè.’ Een paar jaar geleden kwam de Steenwijker eigenlijk bij toeval bij de dorpsclub terecht. Scheerwolde? Nee, daar had hij nog nooit van gehoord. Maar hoewel hij al drie jaar gestopt was met voetballen, kriebelde het nog altijd wel ergens. Toen hij en een kameraad werden gevraagd om in het eerste elftal van de vereniging te komen spelen, hapte hij toe. ‘Het was wel

even wennen, maar spijt heb ik er nooit van gehad.’

Hij heeft het naar de zin bij de vijfdeklasser, die dit seizoen tot nu toe twee keer wist te winnen in vijf duels en vorig seizoen zelfs als tweede eindigde achter kampioen FC Ulu Sport. ‘We hebben een leuke en goed voetballende groep’, vindt Pastoor. Van die groep komen er overigens maar twee uit Scheerwolde zelf. De rest is een door de jaren heen bij elkaar gesprokkeld geheel. ‘Iedereen is welkom, maar je moet wel een beetje kunnen voetballen. Ieder jaar is het weer een heel gedoe om twee teams op de been te krijgen, maar tot nu toe lukt het ons steeds weer.’

Nagedacht om dan maar in een la-

ger team te gaan spelen bij een wat grotere vereniging, heeft hij niet. ‘Daar zijn we nog wat te fanatiek voor. Het spelen in het eerste elftal van een vereniging geeft toch een ander gevoel. Ook op dit niveau zijn er nog trouwe supporters die komen kijken naar de wedstrijden. Dat is voor hen echt een sociaal gebeuren, op de voetbalclub treffen ze elkaar. Ik vind het mooi om daar onderdeel van uit te maken.’ Hoe lang hij nog actief blijft bij de dorpsclub? Pastoor haalt zijn schouders op. ‘Dat bekijk ik van jaar tot jaar. Meestal ga ik er zo'n beetje in maart over nadenken. Maar vooralsnog vind ik het spelletje nog veel te leuk om er mee te stoppen.’